

JANNE J. OLIN

NE

SOI

SULLE

WSOY

Janne J. Olin

**NE
SOI
SULLE**

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Ensimmäinen painos

Tätä teosta ei saa käyttää tekstin- ja tiedonlouhintaan tekijänoikeuslain (13b.1 §:n) tarkoittamalla tavalla.

© Janne J. Olin ja WSOY 2026

Werner Söderström Osakeyhtiö
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-951-0-51589-1

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@wsoy.fi

[cam3] 27.3.2013 20:20:11

Kameran kuva on rakeinen. Sen oikeassa ylä laidassa, hedelmä- ja vihanneshyllyjen edessä, seisoo myyjä. Hän on tukevarakenteinen nuori mies. Vaalea siilitukka, musta pitkähihainen paita, khakihousujen takataskusta roikkuvat siniset viiltosuojahanskat.

Myyjä verryttelee. Hän ojentaa molemmat kätensä kohti kattoa ja kiertää yläruumistaan molempiin suuntiin. Hän laskee katseensa ja kurottaa kengänkärkiään kohti, sormenpäät eivät aivan yllä. Hän pyörittelee hartioitaan rauhallisin liikkein, ensin eteenpäin, sitten taaksepäin. Lopuksi hän tekee kymmenkunta x-hyppyä ja muutaman askelkyykyn.

Verryttelyn jälkeen myyjä kyyristyy hedelmä- ja vihanneshyllyjen ääreen. Hän alkaa silmäillä ja tunnustella tuotteita yksi kerrallaan, poistaa joitain siniseen ostoskoriin. Käytyään läpi koko hyllyn hän nostaa puolilleen täyttyneen korin lattialta ja poistuu kameran kuvasta.

[cam4] 27.3.2013 20:48:01

Myyjä kulkee sininen kori kädessään ohi paistopisteen, leipähyllyn, säilykehyllyn ja kylmäkaappirivin. Käytävän päässä hän avaa takahuoneen oven, häviää kuvasta muutamaksi kymmeneksi sekunniksi ja palaa taas myymälän puolelle, nyt ilman sinistä koria.

[cam2] 27.3.2013 20:50:38

Nahkatakkiin ja mustiin aurinkolaseihin sonnustautunut kalju mies astuu sisään myymälään. Mies tervehtii juuri kassa-alueelle palaavaa myyjää leveä hymy kasvoillaan. Myyjä ei vastaa tervehdykseen. Hän jää seisomaan kassalinjaston eteen ja seuraa miestä katseellaan, kun tämä katoaa hyllyvälikkөөn kuvan vasemmassa laidassa.

[cam6] 27.3.2013 20:51:16

Nahkatakkinen mies harppoo virvoitusjuoma- ja makeishyllyjen ohi. Matkallaan hän nappaa mukaansa useamman kourallisen suklaapatukoita ja sulloo ne taskuihinsa. Välikön päässä hän ottaa alkoholituotehyllystä kuuden tölkin lonkeropakkauksen, piilottaa sen takkinsa helman alle ja palaa sitten kassa-alueelle yhtä rivakoin askelin.

[cam2] 27.3.2013 20:52:10

Myyjä on asettunut nahkatakkinen miehen ja myyjälän tuulikaapin väliin. Hän sanoo jotain miehelle, osoittaa kohti kameraa ja sitten nahkatakkinen helman alta pullottavaa lonkeropakkausta. Takin täyteen sullosta taskusta tipahtaa suklaapatukka heidän väliinsä kuramatolle.

Seuraa lyhyt sananvaihto, jonka jälkeen nahkatakkinen mies vetää lonkeropakkauksen esiin. Myyjä ojentaa kätensä ottaakseen sen itselleen, mutta mies heilauttaakin pakkausta taakse ja huitaisee sillä myyjää ohimoon. Myyjä kaatuu iskun voimasta lattialle.

Nahkatakkinen mies poimii kuramatolle tipah-
taneen suklaapatukan, astelee myyjän yli ja poistuu kaupasta.

[cam1] 27.3.2013 20:54:30

Tuulikaappiin suunnattu kamera ei toimi.

I

29.5.2013

Näin tänään matkalla duuniin ku kytät elvytti jotain kadulle levinnyttä nipaa.

Ei siinä toimituksessa siis itsessään mitään. Näkeehän tollasta aina toisinaan. Mut jostain syystä kelasin siinä ohi kävellessä, et ite harkitsisin kyl kaks kertaa tota suusta suuhun hönkimistä. Tai en kelannu tarkoituksella, mut sellanen ajatus vaan ilmesty jostain mun päähän, ja mulle tuli siitä hetkeä myöhemmin aivan helvetin ontto olo. Kelasin, et kuka vittu mä oon kelaa jotain tollasta. Ihminenhän sekin oli ja ansaitsi elää, vaikka ei ehkä ollukaan erityisen suudeltavat huulet.

Eikä siinä vielä kaikki, sano faija ku löi Ostoskanavan paistinpannulla. Ku olin jo melkein kaupalla, kuuln piipaa-auton sireenit. En tiä mikä siinä soundissa oli, mut mulla rupes ihan tosissaan vääntää sisältä. Tuli tosissaan sellanen fiilis, et pitäis mennä takas ja pyytää anteeks niitä mun ajatuksia kaikilta osapuolilta. Ja mä

sit meninkin sinne Hesarille kuikuilee et mikä tilanne, vaikka oli jo valmiiks tosi kiire duuniin.

En oikein tajuu miks mä menin. Eihän ne mun ajatuksia ollu kuullu, enkä mä ois voinu niitä mitenkään auttaa. Silti oli vaan jotenkin pakko. Se nipa ja ne kytät oli kuitenkin jo jossain muualla.

8.6.2013

Vähän haistelin tänään et jotain vois tapahtuu. Jännä miten auringonpaiste voi aiheuttaa sellasen fiiliksen, sellasen kunnan puristuksen sisälle. Onkohan maailmassa paljonkin jengiä joita arska stressaa tälleen? Luultavasti ei. Mut mitään ei tapahtunu. Ei mitään toimintaa vaikka mittari sano 20, sininen taivas ja lauantai. Kai jengi sit haki kiisselit muualta.

Paitsi yks juttu kyl tapahtu. Erika tuli kauppaan ekaa kertaa johonkin kuukauteen. Melkein olin jo ruvennu kelaa, et se välttelee mua jostain syystä.

Se oli tulossa ilmeisesti jostain salilta, tai ainakin sen naama punotti ja sillä oli valkoinen putkikassi messissä. Helvetin nätiltä se näytti joka tapauksessa (hyvä ettei lattia tärissey ku pumppu alko taas rummuttaa siihen tahtiin). Mut tää oli aika nopea vierailu, eikä Erika ollu kovin puheliaalla tuulella. Jäi

melko tyhjä olo, vaikka sainkin pikku hymyn johonkin läppään.

Ei siitä muijasta oikein ota selvää.

Täytyy ehkä koittaa udella et missä salilla se käy. Jos se ei oo mikään Fressi tai vastaava paremman väen mesta, voisin vahingossa eksyy sinne samaan aikaan. Meistä vois tulla treenikaverit.

9.6.2013

”Älä vaan jämähdä tänne, sinä voit tehdä vielä niin paljon elämälläsi, sinä pystyt parempaan, sinä voisit olla mikä vaan muukin asiakaspalvelija, vaikka hovi-mestari, ja sinulla on siihen sopiva ryhtikin.”

Jos mä saisin euron joka kerta ku joku röökimamma tulee sanoo mulle jotain tollasta, niin mulla ois neljä euroa. Yks sano myös et musta vois tulla hyvä sairaanhoitaja, koska niiden pitää nostella painavia ihmisiä. Ois tehny mieli kysyy siltä, et mikä siinä nyt ois niin helvetisti hienompaa ku bisselavojen nostelemisessä.

13.6.2013

Kortinlukija hajos tänään pahimpaan mahdolliseen aikaan. Ilmoitin jonolle et kestää hetken, heitin pussin huuleen ja aloin pahoinpitelee sitä masiinaa. Ku

sain sen hetken päästä toimimaan, joku ukko tuli ihan ihmeissään kysymään, et oonko insinööriopiskelija ku osasin noin hienosti korjaa. Sanoin et joo. En tiää miks mä sellasta valehtelin.

Ehkä se liittyy jotenkin tohon mitä kirjoitin aiemmin. Jos oisin sanonu et ei, mä oon ihan vaan kas-sapoika, niin sieltä ois varmaan tullu taas ilmaista uraneuvontaa, mikä mua ei niin hirveesti kiinnosta. Mikähän siinäkin on, ku ihmiset on niin helvetin huolissaan siitä jos joku on töissä lähikaupassa? Eiks ne vois huolehtii ensin vaikka joistain pakolaisista ja sokeista leukemiaorvoista?

Tääkin taitaa olla sellanen juttu mitä pitäis funtsia vähän enemmän. Terapeuttimuija ois varmaan tosi ylpeä musta. Mut nyt ei ehdi. Lupasin lähtee kattoo potkupalloa Jonin kanssa.

Bosse

13.6.2013

Moi _{21:31}

voi vittu _{21:31}

Irma on kipeänä. Pystytkö mitenkään
hoitamaan aamun? _{21:32}

oon semi fylllassa justny _{21:32}

Oletko huomenna aamulla klo 7:00? _{21:32}

en mä o mikään promillelaskuri mistä mä
sellasta tietäisub _{21:33}

Vai täytyykö pitää aamu kiinni? _{21:34}

häh _{21:38}

oostsä tosissas _{21:38}

huohhhh 21:38

... 21:38

no kai mä sit hoidan 21:38

Kiitos. 21:45

nokiitoskiitos ole hyvä vedä sinä vittu

pähäs 21:46

vittu -> sun pää -> tukehtumiskuolema 21:46

14.6.2013

En tosiaan tiiä meinasko se muija ihan tällasia juttuja, mut tässä tulee nyt jotain kuitenkin.

Olin vaihteeks aamuvuorossa, piti olla mestoilla jo puol kasilta. En tiiä oliks liian stydi sumppi vai mikä homma, mut oli vähän kehno olo jo matkalla. Tuntu et joku tuolla putkistossa vääntää aika ikävästi, ihan ku siellä ois ollu joku teräväkulmainen kivi vierimässä, ja kaupan oven kohdalla olikin jo aikamoinen kiire. Meinas nimittäin tulla ihan rehelliset biojätteet punttiin. Ja vähän tulikin. Onneks kukaan ei ollu todistamassa.

Sitä mä vaan tässä mietin, et mikä helvetin läppätää nyt taas oli? En ees ollu mitenkään erityisen kannissä eilen. Otettiin vaan pari bisseä Jonin kanssa fudismatsin jälkeen. Kotona taisin juoda yhden lasin viiniä. Korkeintaan kaks.

No joo... Ehkä tässä pitäis alkaa kelata vähän tarkemmin tota omaa alkoholinkäyttöä. Sen verran noita ranskalaisia linnoja on kumminkin alkanu kertyä tiskialtaan alle.

22.6.2013

Duunissa oli perinteiseen tapaan juhannustanssit.

Tietysti just sen takia Bosse haluskin mut päivävuoroon. En mä ees viittiny kyseenalaistaa tätä tuplamiehitystä, vaikka siitä nyt varmaan tulikin armoton lovi meidän tulokseen. Se oli ihan oikea veto Bosselta.

Vähän ennen sulkemista kolme jampaa yritti pöllii pari bissekeissii. Näillekin sankareille tuli ilmeisesti yllätyksenä, et meidän kaupassa on valvontakamerat. Et meillä on käytännössä laserkatse, jolla pystyy kattoo mitä jengi täällä duunaa, vaikka ne ois hyllyn takana piilossa. Mut siinä me ihmeteltiin sitä toimitusta Bossen kanssa kassalla. Sit vaihdettiin merkitsevät katseet ku oltais hahmoja jossain buddy cop -toimintakomediassa.

Hetken ennätin jo kelata et hitto vie, täähän meni kerrankin nätisti. Ne luovutti keissit takas hyvässä yhteisymmärryksessä, oli jo poistumassa myymälästä. Mut tietysti just sillä viimeisellä mahdollisella hetkellä, sillä vihonviimeisellä sekunnilla ku viimeinen niistä oli astumassa ulos, Bosse huomaa et pojun hihaan oli lähteny jotain muutakin. Joku roiskeläppä kai. Bosse napas sitä olkapäästä kiinni, tuijotti hetken siihen malliin ku tässä oltais puimassa jotain pahemman luokan sotarikosta, ja sit poju nous riveleistä tuulikaapin seinälle.

Yllätys, yllätys, nää kaks muuta ei siitä oikein tykänny. Kohta lens peltiroskis ikkunasta läpi, ja sit haettiinkin jo tanssiparia.

Niputin yhden niistä jollain puolinelson-tyyppisellä väännöllä. Se oli jo viittä vaille sippaamassa, mut yhtäkkiä joku potkas mua korvaan. Sattu aivan helvetisti, mut en silti hellittäny. Köllittiin kaverin kanssa lattialla ku aviopari honeymoonilla, ja mulla soi oikeassa korvassa semmonen palohälyttimen ujellus. Vasemmassa kuulu jotain tukkoista pihinää et ”vitun runkkari mä tapan sut”.

Mitä tulee omiin asiakaspalvelukokemuksiin, niin oli tää ehdottomasti sieltä haastavimmasta päästä. Siinä ois oikeesti voinu sattuukin jotain, jos yks vakioasiakas ei ois pamahtanu paikalle säikyttämään niitä rosvoja. Mamma ilmoitti kovaan ääneen soittaneensa kytät, ja tanssit loppu siihen. Vähän harmittaa ku unohtu tarjoo sille sumpit.

Kytillä kesti 10 minuuttia päästä mestoille. Steveillä kesti varmaan lähemmäs 20, ja ne oli tuttuun tapaan ihan huuli pyöreänä. Ne tietysti yritti näyttää tärkeiltä kyttien edessä, piti siinä jotain palaveria, ja kytät varmaan kelas et nää mikkihiiret vois luikkii nyt helvettiin. Itekin kelasin. Alkanu nimittäin pikkasen levii kasetti

kuunnella niiden juttuja. Kaikista niiden sankarit-
tarinoista ja voimafantasioista huolimatta ne ei oo ker-
taakaan, ei yhtä ainoaa kertaa, päässy ajoissa mestoille
mun kolmena ja puolena vuotena tossa kaupassa.

Illalla mentiin Jonin kanssa Hilpeeseen Haukeen,
ja taisin hoitaa itteni semi öiseen kuntoon. Muistan
selittäneeni sille jotain ihan ihme tarinaa, et musta
välillä tuntuu et tykkään siitä tanssimisesta. Et oikein
venaan sitä. Joni kattoo mua ihan hiton oudosti ja kysy,
et eiks mun kannattais vähän relaa duunissa, koska
jollainhan voi olla vaikka mutka hihassa. Vakuuttelin
kovasti, et kyl mä nyt sen verran osaan kattoo kenen
kanssa lähden parketille. Mut osaanks mä?

Oon oikeesti alkanu vähän kelaa tän duunin mielek-
kyyttä sen aivotärähdyksen jälkeen. Tekis mieli kysyy
jotain siltä terapeuttimuijalta. En oo ihan varma et mitä.

Pitäis varmaan ottaa taas lonkeropaketista päähän,
niin firma maksais sen lystin.

23.6.2013

Jäi sellanen fiilis, et edellisessä avautumisessa ois
pitäny olla joku maininta Dariasta. Siitä on nyt kui-
tenkin tasan vuosi ku viimeks nähtiin.

Edelleen tuntuu paskalta joka kerta ku kelaan sitä, ja varmaan tuntuu muistakin. Erityisesti Bossesta. Ei se tosin maininnu mitään perjantaina duunissa. Kelasin vähän et sieltä saattais tulla jotain, mut ei tullu. Ei yhtään mitään.

Mitähän mä oikeestaan ees odotin? Sitäkö, et Bosse rupeis avautuu kuinka kaikki oli sen syytä? Kuinka se on ihan palasina ja ei pysty elämään ittensä kanssa, koska laitto Darian yksin siihen ilta- vuoroon? Me ei taideta olla sellanen työyhteisö jossa itketään toisen olkapäätä vasten tollasia juttuja, ja se on mulle ihan ok. Toisaalta ehkä joku vois aina joskus sanoa jostain jotain. Jäi jotenkin outo olo siitä hiljaisuudesta.

Ku näin Darian sairaalassa sen ryöstön jälkeen, olin kyl saman tien aika varma ettei se tulis enää takas duuniin. Sen verran ilkeeseen kuntoon sen naama oli menny. Sitä mä en tietenkään osannu arvaa, et se katoais kokonaan, ja ehkä mä vieläkin vähän venailen sen ilmestyvän jostain. Vaikka ei se taida ilmesty.

2.7.2013

Me tehtiin viime kuussa taas vaan pari hunttia voittoa, vaikka kesällä sitä tulosta kai pitäis just tehdä.

Pistää kelaamaan, et kuinka kauan tää botski pysyy vielä pinnalla. Ja mitä mä teen sen jälkeen ku ei enää pysy? En oo koskaan ollu erityisen hyvä uimaan, enkä omista ees kellukkeita.

Irma on päättäny pelastaa meidän kaupan tarjoomalla raaputusarpoja jokaiselle asiakkaalle. Se sano et munkin pitäis. Oon aika varma et sellanen rahapelien tyrkyttäminen on laitonta. Yhtä hyvin me voitais myydä tiskin alta nuuskaa tai jotain kamaa.

Joni

29.9.2013

pakko sanoo vielä 10:49

luulen et tykkäisit tästä kirjasta 10:49

mm 10:55

täs on paljon sellasta juttuu mitä muistan
sunkin joskus pohtineen 10:57

muutaman bissen jälkeen aamuyöllä 10:57

aijaa? 10:57

tai ne jutut voi lukee sieltä rivien välistä 10:58

esim et mikä on merkityksellinen elämä 10:58

silleen subjektiivisesti 10:58

u know siinä voi olla aika iso ristiriita 10:59

sota ei yhtä miestä kaipaa jne 10:59

joo ollaan kaikki vaan pisaroita valtameressä

niinku sanotaan 11:00

tai lumihutaleita flow festareilla 11:00

mut siis silti voi olla subjektiivisesti

merkityksellinen elämä 11:01

ja voiks lyhyt elämä olla pitkän elämän

arvonon 11:01

tai jopa joku lyhyt hetki 11:01

kai se voi jos on tosi hauskaa vs oot joku

pörssikäyrille runkkaava pikkutakki 11:02

nimenomaan 11:02

ja sit se et voiks oikeestaan kaiken

subjektiivisesti merkityksellisen kokee

jossain ihan muutamassa päivässä 11:03

»DUUNISSA OLI PERINTEISEEN TAPAAN JUHANNUSTANSSIT.»

Junnun duunipaikalla kalliolaisessa lähikaupassa on osattava tanssia myymälävarkaiden kanssa. Kun eräänä iltana tuttu kalju ukko huitaisee Junnua lonkeropakettilla päähän, Junnu löytää itsensä ensin myymälän lattialta ja sitten terapeutin vastaanotolta.

Terapeuttimuijan kehotuksesta Junnu alkaa kirjoittaa päiväkirjaa, jonka sivuille piirtyy kaunistelematon kuva nuoren miehen elämästä. Duunissa Junnu tuntee olevansa hyvin koulutettu vahtikoira; vapaalla aika kuluu yksin punaviiniä lipittäessä, koska paras ystäväkään ei lähde enää katsomaan fudista. Vakioasiakas Erika saa Junnun sydämen hakkaamaan, mutta pian ilmaantuvat oudot tuntemukset eivät ehkä olekaan vain perhosia vatsassa.

Ne soi sulle on tummasävyisen hauska ja haikea esikoisromaanin ystävydestä, elämästä yhteiskunnan laidalla ja päätöksistä silloin, kun aika on kortilla. Junnun kerronnassa Helsingin katukieli kukkii riemastuttavan rosoisena, aitona ja elävänä.

www.wsoy.fi

84.2

ISBN 978-951-0-51589-1